

[Bjørn Elmquist]

hvervslivet til bl.a. ud fra kommercielle interesser, rent handelsmæssige interesser, at pleje økonomiske relationer med udviklingslandene.

Den landekreds, der bringes ind i billedet, er en anden end den, vi retter vores officielle bistand mod. Vi tænker dér oftest på de fattigste lande. Her er det en landekreds, der ligger et stykke over. Der har været tale om Iran og tidligere Irak. Der er Saudi-Arabien, der har været Algeriet, der har været en række lande, som ligger et stykke højere på indkomstskalaen.

Vi har med interesse noteret os betænkningen, da den kom, nr. 1006, og mener i venstre, at den indeholder mange relevante betragtninger og mange gode forslag. Der er en del forslag til ændringer, og de fleste af dem er vel også forslag til forbedringer. Så vidt vi forstår på ministerens skriftlige redegørelse, kan de fleste af ændringerne, i det omfang man ønsker at gennemføre dem, klares administrativt. Det er kun en enkelt eller to, der kræver lovændring. Så langt, så godt.

Hvad det detaljerede angår, de enkelte forslag, skal jeg langt fra nævne dem alle sammen. Jeg skal blot hæfte mig ved nogle enkelte af dem.

Det første, jeg skal nævne, er tankerne i ministerens redegørelse om eventuelt at lade investeringsgarantiordningen i henhold til § 8 i lov om internationalt udviklingssamarbejde overgå til det private forsikringsmarked. Det er først og fremmest en teoretisk mulighed, der diskuteres. Teknisk er det ladsiggørligt at lægge det over til det private forsikringsmarked. Der var måske nogle, der ville mene, at dette ville være i smuk harmoni med de bestræbelser, regeringen udfolder i retning af at modernisere den offentlige sektor, bl.a. ved øget privatisering af forskellige ting. Men på trods af denne tilsyneladende harmoni kan vi i mit parti tilslutte os regeringens konklusion: at man vil lade det fortsætte, som det er nu, hvor det er staten, der bidrager til at dække denne politiske risiko ind.

Vi er i mit parti meget glade for, som de andre ordførere har sagt det, at der skabes øgede muligheder for, at små og mellemstore virksomheder kommer ind i billedet. Det har kolossalt meget at sige også for den brede folkelige opbakning, som er nødvendig for, at vi kan fortsætte vores indsats på bistandsområdet.

Spørgsmålet om international konkurrence er meget sensibelt, og det er nok muligt, at især de små og mellemstore virksomheder her vil møde vanskeligheder, medmindre de kan leve op til det, man har kaldt »small is beautiful«: at det er de små, fleksible, overskuelige virksomheder, der kan indrette sig efter behovene, der kan målrette deres produktion, der kan målrette deres tilbud efter det, der er brug for lige præcis i det pågældende land af projekt og leverance.

Den internationale konkurrence er som sagt hård, og i den sammenhæng synes vi at tankerne om en matchingfond er gode. Vi synes, det må være rigtigt at se det i sammenhæng med den salgsindsats, der gøres på området, og må derfor også give tilslutning til, at de 300 mill. kr. over de 3 år, der tales om, bliver integreret i det danske statslånsprogram.

Til sidst nogle få ord om IFU og Danida. Det lyder fornuftigt, at vi sørger for en samkøring eller en samordning, et samarbejde mellem disse to institutioner. Der er måske også mulighed for, at man på et tidspunkt kan drage erfaringer fra Mellempfolkeligt Samvirke ind. Der er mange dygtige, energiske og kloge u-landsfrivillige, der kommer hjem efter mange år i udviklingslandene, og måske kan der på en eller anden facon findes udveje for at drage dem ind, for at drage nytte af deres erfaringer i det udenlandske.

Alt i alt er der tilfredshed fra mit partis side med denne behandling fra regeringens side af betænkning nr. 1006. Indsatsen på dette område er ganske afgørende for, at vi ad åre måske kan bevæge os ind i den næste fase for stadig flere udviklingslandes vedkommende, hvor den egentlige, traditionelle bistandsopgave afløses af en mere og mere kommerciel, i sig selv hvilende forbindelse. Det er vel det, der er meningen: en skønne dag kan udviklingshjælpen nedtrappes, og så kan vi få helt almindelige, ligeværdige økonomiske relationer mellem de forskellige nationer.

Riishøj (SF):

Jeg vil også indledningsvis rose betænkningen. Det er en udmærket kortlægning af de problemer, der knytter sig til dette område. Den er skrevet nogenlunde forståeligt for almindelige mennesker, selv om det er et